

Gấp rút hình thành một Liên minh Dân tộc !!!

Xã luận bán nguyệt san Tự do Ngôn luận số 255 (15-11-2016)



Là người Việt Nam trong lẫn ngoài nước không ai không biết Tổ quốc Việt Nam của chúng ta đang suy vong, nghĩa là suy yếu và đi đến diệt vong vì hai kẻ thù: nội thù và ngoại thù.

Nội thù là chính đảng Cộng sản Việt Nam, nhất là Bộ Chính trị và Trung ương đảng, những kẻ đã và đang ngang nhiên tước đoạt mọi nhân quyền và dân quyền của Đồng bào, mọi quyền tự chủ và tự quyết của Dân tộc suốt hơn 70 năm qua. Chúng tự tung tự tác trên đủ mọi phương diện.

Trên phương diện chính trị, chúng đã thiết lập một chế độ độc tài và toàn trị kiểu Stalin, thầy của chúng. Qua Hiến pháp và trên thực tế, đảng Việt Cộng tự cho mình là lực lượng duy nhất lãnh đạo đất nước, cai trị xã hội, không chấp nhận tranh quyền với bất cứ chính đảng nào khác, chẳng quan tâm đến tiếng nói của bất cứ công dân nào ngoài đảng. Cá nhân và tổ chức nào đứng lên đòi thiết lập một thể chế đa nguyên đa đảng, dân chủ văn minh thì liền bị trấn áp tàn nhẫn. Hậu quả là bầu khí chính trị trong đất nước trở nên nghẹt thở, nhân dân bị đối xử như thần dân nô lệ chứ không phải như những con người, nhiều đường lối sai lầm được thảo nhiên hoạch định mà bất chấp hiệu quả lẫn hậu quả và chẳng lo phải chịu trách nhiệm, bởi lẽ không có sự phê phán và kiểm soát độc lập nào. Đất nước do đó rơi vào các cơn khủng hoảng đủ loại.

Trên phương diện kinh tế, chúng đã đưa ra nhiều chính sách lỗi thời, nếu không muốn nói là nực cười phi lý, như kinh tế thị trường "theo định hướng xã hội chủ nghĩa" với các công ty, tập đoàn quốc doanh làm chủ đạo, và coi nhà nước là sở hữu chủ mọi đất đai tài nguyên. Thực tế, đó là nền kinh tế tư bản hoang dã, chỉ tạo cơ hội cho người của đảng làm giàu, tham nhũng và phá hoại, tận khai thác đất nước và tận bóc lột nhân dân. Hậu quả là tài nguyên quốc gia ngày càng cạn kiệt: rừng hết, mỏ sạch; môi trường sinh thái ngày càng ô nhiễm: biển chết, sông tàn (bằng chứng thê thảm nhất là vụ Formosa Vũng Áng), kinh tế quốc gia và giá trị đồng tiền càng lúc càng đi xuống, mức độ lạm phát và nỗi khổ dân sinh càng lúc càng lên cao, nguy cơ vỡ công nợ và rỗng công kho đang đến gần. Nhà nước thường xuyên đi vay nợ mới để trả nợ cũ. Gần 30 triệu tiền nợ đang đè lên vai mỗi người dân từ già đến trẻ. Hàng chục triệu dân oan mất đất mất nhà, mất nghề mất nghiệp đang khiếu kiện trong vô vọng và đang rên siết trong tuyệt vọng.

Trên phương diện xã hội, đám nội thù ấy đã áp dụng những phương cách điều hành đất nước và quản lý con người hết sức bất nhân và thâm độc, do tâm lý thường trực lo sợ bị dân ra tay tước quyền, bởi lẽ chúng đã cướp quyền từ tay dân. Đảng CS dùng bạo lực và gian dối để đối xử với mọi tầng lớp đồng bào, mọi tổ chức xã hội dân sự; biến nhà

nước, quốc hội, tòa án, báo chí thành tay sai mù quáng và ngoan ngoãn (dù nhiều thành viên trong đó không phải là không có trí tuệ, nhận thức); biến công an, quân đội và mặt trận thành công cụ vô tâm và tàn nhẫn, chỉ biết theo mệnh lệnh chứ không theo luật pháp, lại càng không theo tiếng lương tâm, chỉ biết còn đảng còn mình, nghĩa là còn đảng còn lợi; biến những ai đòi sự thật và công lý, nhân quyền và tự do, độc lập Tổ quốc và toàn vẹn lãnh thổ, thành kẻ thù phải trấn áp khốc liệt: sách nhiễu cuộc sống, bao vây kinh tế, hăm dọa thân nhân, quản chế tại gia, tống vào tù ngục và nếu cần thì thủ tiêu sinh mạng. Hậu quả là Đồng bào sống nơm nớp lo âu, thấy tương lai mịt mờ đen tối; vô số công dân chỉ muốn đi qua nước ngoài sinh sống cho yên phận. Thậm chí cả những doanh nhân giàu có và đảng viên cao cấp cũng tính con đường bay ra ngoại quốc để an hưởng gia tài họ đã bóc lột từ đất nước và đồng bào, vì ở lại trong một chế độ không còn luật pháp như hiện nay, tiền bạc và sinh mạng của họ cũng bị đe dọa.

Trên phương diện văn hóa, Việt cộng từ thời Hồ Chí Minh đã quyết tâm xây dựng một thứ "đạo đức cách mạng" với hai nguyên tắc: cứu cánh biện minh cho phương tiện và những gì có lợi cho đảng đều tốt lành, nghĩa là một nền luân lý không nhằm hướng thượng con người mà chỉ nhằm củng cố Cộng đảng. Đảng tự nhận là đạo đức văn minh. Chúng muốn biến giới trí thức dân sự lẫn tôn giáo thành đám tay sai, thành những dư luận viên cao cấp, những phản biện gia trung thành, biến các giáo hội thành loa tuyên truyền, đồ trang sức, mất hết khả năng đề kháng, biến mọi hình thức văn hóa nghệ thuật và nền giáo dục thành phương tiện phục vụ chế độ và lò để ra những tâm hồn nô lệ bạc nhược. Hậu quả là văn hóa dân tộc ngày càng suy đồi, đạo đức truyền thống ngày càng tiêu biến, giềng mối xã hội ngày càng tan vỡ (nhất là từ sau cuộc Cải cách Ruộng đất). Bạo hành và lường gạt tràn lan khắp nơi, con người giành giật nhau mà sống, theo gương giới thượng tầng lãnh đạo và các cơ quan công quyền vốn ngày đêm chỉ nghĩ đến chuyện đàn áp và bóc lột.

Trên phương diện ngoại giao, chúng bảo thủ quan niệm phân thế giới làm hai: tư bản dân chủ là kẻ thù và cộng sản độc tài là bạn hữu. Chúng bang giao với thế giới văn minh Âu Mỹ không ngoài mục đích kiếm lợi về kinh tế thương mại chứ không phải học đòi các giá trị dân chủ nhân văn. Chúng tham gia các định chế nhân quyền của hoàn vũ nhưng là để lấp liếm sự đàn áp nhân quyền ở nội quốc. Chúng còn muốn lừa gạt cả Vatican và các tổ chức lãnh đạo tôn giáo cao cấp trên thế giới để dễ bề thao túng các Giáo hội bản địa. Chính vì lẽ đó, cộng với các thất bại nói trên, VN chẳng hề được quốc tế thực sự hợp tác và tôn trọng. Nhưng đảng CSVN lại đặc biệt gắn bó với đảng CS Trung quốc với nhiều lý do: vì dây ràng buộc ý thức hệ, vì mối đe dọa về nội chính đảng, vì món nợ chiến phí và kinh tế, vì những cam kết về an ninh quốc phòng, trong một thái độ thần phục đê hèn quy lụy. Chưa có đảng CS nào trên thế giới và trong lịch sử lại lệ thuộc đàn anh (Nga rồi Tàu) với tâm thức nô lệ như đảng CSVN.

Và ngoại thù chính là đảng Cộng sản Trung Quốc đó, những kẻ từ hơn 70 năm nay luôn coi đảng CSVN như chư hầu, luôn muốn biến nước Việt Nam thành thuộc quốc, theo truyền thống và não trạng xâm lăng muôn thuở của Đại Hán, luôn tìm mọi cách xâm nhập quốc gia Việt Nam trên mọi địa hạt.

Quả thế, CSTQ đang khuynh loát nền chính trị Việt Nam, điều khiển đảng CSVN như con rối, nhân sự lãnh đạo cao cấp của Ba Đình đều phải được sự chuẩn nhận của

Trung Nam Hải, quan chức cao cấp nào của Hà Nội cũng đều tỏ ra hữu hảo với Bắc Kinh. CSTQ đang lũng đoạn nền kinh tế thương mại Việt Nam với những công trình xây dựng cơ bản lạc hậu, ít hiệu quả và gây ô nhiễm, với những sản phẩm rẻ tiền nhưng kém phẩm chất và đầy độc hại, với những chiêu trò doanh thương giết chết dần dần các doanh nghiệp của người Việt; đang hiện diện trên đất nước Việt Nam ở nhiều nơi, lập thôn làng phố thị với mưu đồ dần dần đồng hóa nòi giống Lạc Việt, nhất là tại những vị trí chiến lược, quốc phòng trải dài từ nam chí bắc, từ đông sang tây, để ém quân tại đó dưới dạng công nhân xây dựng. CSTQ đang dần dần chiếm lĩnh Đông Hải, chặn đường tiến ra biển của Dân tộc và chặn nguồn thực phẩm biển của Đồng bào; đang vây chặt Việt Nam với hai tiền đồn phía đông mà chúng đã cướp lấy, với hai quốc gia chư hầu phía Tây mà chúng đã thu phục, để từng bước tiến hành các giai đoạn thôn tính mà những tên bán nước như Phạm Văn Đồng, Nguyễn Văn Linh, Đỗ Mười đã phải ưng thuận năm nào tại Thành Đô. Rõ ràng nguy cơ mất tổ quốc, diệt nòi giống đang đến. Dân tộc như con ếch bị luộc trong nồi nước đang sôi lên dần mà vẫn vô tư.

Đứng trước những hiểm họa nói trên từ hai kẻ thù của Dân tộc như thế, tất cả những người Việt Nam yêu nước hôm nay không thể cứ cam chịu ngồi yên để "Đảng và Nhà nước lo" được nữa, không thể cứ hy vọng hão là đảng sẽ tự sửa sai, tự đổi mới để canh tân đất nước, hoàn thiện xã hội, cũng như cứ mù quáng tin tưởng là kẻ nội thù sẽ sẽ cùng Dân tộc đứng lên chống kẻ ngoại thù! Đồng đảng và đồ đệ của Hồ Chí Minh chưa bao giờ có ý thức quốc gia đất nước cả. Vụ bao che Formosa và đàn áp những ai phản đối Formosa hiện thời là bằng chứng quá rõ rệt!

Tất cả đồng bào hãy vượt thắng mọi e dè, sợ hãi và hãy dũng cảm đứng lên. Tất cả các lực lượng tiến bộ, cụ thể là các tổ chức xã hội dân sự độc lập (trong đó có cả những Giáo hội) hãy cùng nhau gác lại những dị biệt, bỏ qua những thành kiến, để hợp sức hình thành một Liên minh Dân tộc rộng rãi, với mục tiêu trước mắt là thoát cộng và thoát Trung. Cả hai phải cùng tiến hành đồng thời.

Các cộng đoàn tôn giáo hãy vận dụng sức mạnh tinh thần vốn nằm nơi cơ cấu của Giáo hội mình, các xã hội dân sự độc lập hãy phát triển khả năng tổ chức của mình, các bạn trẻ -vốn sẽ thừa hưởng tương lai- hãy đem tất cả bầu nhiệt huyết và óc sáng kiến của mình... Tất cả nhằm khơi dậy quần chúng để hướng dẫn họ xuống đường biểu tình đông đảo, trong trật tự và bất bạo động.

Những người có lương tri hiện đang công tác trong bộ máy công quyền, kể cả hai lực lượng quân đội và công an, hãy cùng đứng về phía dân tộc, chứ đừng đứng về phía giai cấp cầm quyền trong đảng Cộng sản, bởi vì phần lớn trong số họ nay đã phản bội dân tộc. Theo quy luật tất yếu và theo xu thế thời đại, Đảng có thể mất, nhưng nếu Dân tộc còn thì các anh chị và gia đình vẫn còn.

Theo một đề nghị mới đưa ra trên mạng, hãy xây dựng lực lượng toàn dân theo mô hình kim tự tháp. Bí mật lập một tổ bạn 10 người, không cần danh sách. Mỗi người trong tổ bung ra các địa phương khác, lập thêm tổ 10 người. Cứ thế mà tiếp tục. Sau một thời gian, chỉ cần thông báo biểu tình là cả nước sẽ vùng lên. Nghĩa là trong mô hình kim tự tháp này, viên đá đầu tiên không phải nằm dưới chân, mà nằm trên đỉnh. Người có lòng tự nguyện làm viên đá đầu tiên sẽ tập hợp độ 10 người cùng chí hướng. Thí dụ một linh mục, đại đức, một thầy giáo, nhà dân chủ, một công nhân, sinh viên, một blogger,

facebooker... sinh hoạt với một nhóm độ 10 người. Bước kế tiếp, mỗi người trong nhóm trở thành viên đá đầu tiên của một nhóm khác.

Xây dựng kim tự tháp trong bí mật là an toàn nhất. Không cần danh xưng tổ chức, hồ sơ lý lịch cũng chẳng cần lãnh tụ. Mỗi người là một chiến sĩ yêu nước vô danh. Khó có nội tuyến vì mỗi nhóm thân nhau, tin nhau. Nếu bị phản chỉ bẽ 1 cell nhỏ, không ngăn được sự phát triển. Không cần huấn luyện, chỉ cần khắc cốt ghi tâm là cố gắng phát triển sức mạnh toàn dân. Chờ ngày cả nước vùng lên tổng biểu tình, đồng thời toàn quốc tổng đình công bãi thị, để dồn VC đến chỗ trao lại quyền cho toàn dân. Các dân tộc Đông Âu đã lật đổ được CS cũng từng làm như thế.

BAN BIÊN TẬP